

gelse af 2, nemlig 1) Den nye Lovbestemmelse i § 9, 2det Stykke, hvorved Afsoning med Fængsel paa Vand og Brød kan forandres til Indfættelse i en Tvangsarbejdsanstalt eller til simpelt Fængsel i den seksdobbelte Tid, og 2) det i § 11 foreslaaede nye Princip, at Forældrene paalægges i Trangstilsfælde at understøtte deres ægte Børn, Moderen hendes uægte Børn og Adoptivforældrene deres Adoptivbørn ud over 18 Aars Alderen, ligesom det ogsaa kan paalægges ægte Børn i Trangstilsfælde at understøtte deres Forældre og uægte Børn deres Moder.

Idet Udvalget finder, at den i § 9, 2det Stykke foreslaaede længere Afsoningstid altid overfor en Familieforsørger vil have til Følge, at han med sin bedste Vilje ikke, naar han maaske flere Gange aarlig hensættes i Fængsel i den seksdobbelte Tid af Liden, den nuværende Lov angiver, kan opfylde sine Forpligtelser overfor Familien, og at denne Regel overfor Tyendet ofte vil føre med sig, at en i Sagen uvedkommende Tredjemand (Husbonden) kommer til at lide derunder, foreslaas Ændringen Nr. 1 til § 9.

Ligesom Udvalget mener, at den retslige Pligt for Faderen til at forsørge Barnet ikke kan udstrækkes over det Tidspunkt, da hans Ret til Indflydelse paa dets personlige Handlefrihed juridisk ophører, saaledes findes det, at kun Familiebaandet maa være Drivfynderen saavel for Forældrene til at understøtte deres trængende ikke umyndige Børn, som for Børnene til at afhjælpe trængende Forældres Nød, og foreslaas derfor § 11 og de dermed i Forbindelse staaende §§ 12 og 13 ændrede ved Forslagene Nr. 2, 3 og 4.

Et Flertal (Berntsen, Bertelsen [Bejle N. 5. B.], Feldthusen, P. Holm, Henning Jensen, L. C. Larsen, Dusen, P. Pedersen, E. Ravn, Rosager og Westergaard) har endvidere under Nr. 5 til § 14 stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Husbonden, naar Tyendet i Anledning af Sygdom forlader hans Hus, under visse Forhold skal yde dette foruden Løn tillige Kospenge i indtil 8 Uger.

Mindretallet (Naberg, Brockenhuus-Schack, Holch og D. Scavenius) maa formeene, at der ikke er Anledning til at forsøge Byrderne for Husbonden ud over det, som Lovforslaget paalægger ham.

Kapitel 2.

Svad Bestemmelsen af Forsørgelsesstedet angaar, har Udvalget samlet sig om den til Grund for Forslagets § 16 liggende Betragtning, at den trængende bør forsørges paa det Sted, han frivillig har valgt sig, hvor han har levet og virket, og hvor man har nydt godt af hans Arbejdskraft, medens han var i Stand til at yde Samfundet en saadan, hvorfor det fastholder Forsørgelsesrets Erhvervelse ved frit valgt Ophold et bestemt Sted i en vis Tid. Forslagets Tidsbestemmelse, der falder sammen med den nu bestaaende, nemlig 5 Aar, kan tiltrædes af et Flertal (Naberg, Berntsen, Brockenhuus-Schack, Feldthusen, Holch, Henning Jensen, L. C. Larsen, Dusen, P. Pedersen, E. Ravn og D. Scavenius), selv om nogle af dets Medlemmer finde, der kan anføres gode Grunde for en Forhøjelse af dette Aaremaal eller for at gøre Fødestedet til Forsørgelsessted.

I Modsætning til disse Medlemmers Standpunkt er et Mindretal (Bertelsen [Bejle Amts 5te Valgkreds], P. Holm, Rosager og Westergaard) af den Anskuelse, at Forsørgelsesret paa Opholdsstedet bør kunne opnaas efter en endnu kortere Tidsfrist end de anførte 5 Aar, og foreslaar derfor ved Ændringsforslaget Nr. 6 at forlorte Fristen til 2 Aar.

Kapitlets øvrige Bestemmelser kan Udvalget med et Par supplerende Ændringer tiltræde, undtagen den om det i § 27 foreslaaede Fællesskab mellem Amt og Byerne i Amtet, hvilken Udvalget med Undtagelse af Holch ikke finder tilraadeligt, da en Del af Byrden efter denne Paragraf saa vel som efter §§ 55 og 62 derved vil lægges fra Byernes over paa Landdistrikternes Befolk-